

Mødet den 7. April 1932.

1. (J. Nr. 745—1931). Indenrigsministeriets Samtykke til Køb af Matr. Nr. 77 bt af Markjorderne.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 685—1931). Indenrigsministeriets Samtykke til Køb af Ejendommen Matr. Nr. 428 ved Møllestien.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 677—1931). Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder om, at Andragendet fra Rederiet »Aksa« om Nedsættelse af Vareafgifter til Havnen ikke kan imødekommes.

B o r g m e s t e r e n: Ingen billig Fragt fra Odense til Aarhus! er Mottoet.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 59—1932). Skrivelse fra Justitsministeriet med Teaterbevilling for Direktør Mikkelsen, Venne-lyst.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 72—1932). Opgørelse over Anvendelse af Kommunelaanet paa 12 Mill. Kr. indtil 1. April 1932.

Fra Kommunebogholderen forelaa følgende Oversigt;

Opgørelse over Udgifter, afholdt indtil 1. April 1932 af Laanet af 1930.

Laanets Anvendelse	Det budget-	Det indtil ^{31/3}	Besparelse	Overskridelse
	terede Beløb	32 medgaaede Beløb		
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Udvidelse af Gasværket	1600000	2231658		631658
» » Elektricitetsværket	4500000	5213754		713754
Sporvejenes Overtagelse	1000000	1243392		243392
Ordning af Gaderne ved Hovedbanegaarden.....	400000	346677	53323	
Regulering af Randersvejen	1000000	890365	109635	
En Forbrændingsanstalt.....	800000	0	800000	
Udvidelse af Vandværket.....	250000	0	250000	
En ny radiologisk Afdeling paa Kommunehospita-				
let og Udvidelse af dettes kirurgiske Afdeling	1225000	25454	1199546	
Et nyt Vaskeri paa Forsørgelsesanstalten	125000	5304	119696	
Udvidelse af Sporvejene.....	300000	0	300000	
Kurstab og Omkostninger	800000	629000	171000	
Fjernopvarmning	0	1080000		1080000
	12000000	11665604	3003200	2668804

Af det optagne Laan paa 12000000 Kr. er der altsaa den 1. April d. A. kun 334396 Kr. tilbage, dels til Dækning af Restudgift og dels til Udgiften ved de foran budgetterede, men endnu ikke paabegyndte Arbejder.

Udgifterne ved de foran anførte Arbejder vil imidlertid skønsmæssig komme til at overstige Laanebeholdningen med ca. 2.424846 Kr., idet der efter 1. April d. A. yderligere vil medgaa:

til Ordning af Gaderne ved Hoved-

banegaarden	40000
» Regulering af Randersvejen	30000
» Fjernopvarmning	20000
» en Forbrændingsanstalt	800000
» Udvidelse af Vandværket	250000
» en ny radiologisk Afdeling paa Kommunehospitalet og Udvidelse af dettes kirurgiske Afdeling	1.199546
» et nyt Vaskeri paa Forsørgelses- anstalten	119696
» Udvidelse af Sporvejene	300000

Indsendes til Ministeriet.

6. (J. Nr. 50—1932). Meddelelse fra Lønudvalget angaaende det i Tjenestemandsloven af 1931 omhandlede Udgiftstal.

Følgende Skrivelse forelaa:

»Det i Statstjenestemandsloven af 1931 omhandlede »Udgiftstal«, hvorefter Regulerings-tillæget til Statens Tjenestemænd reguleres, og som ligeledes danner Grundlaget for Regulering af Reguleringstillæget samt Opholdsvederlaget (jfr. Tjenestemandsregulativets §§ 28, 29 og 17) for Aarhus Kommunes Tjenestemænd og andre, som aflønnes efter Tjenestemandsregulativet, er pr. 1. Januar 1932 af Det statistiske De-

partement beregnet til 2299 og medfører en Nedgang i fornævnte Reguleringstillæg for Regnskabsaaret 1932—33, hvilken Nedgang beløber sig til ialt ca. 67000 Kr. for nævnte Regnskabsaar.«

Tiltraadtes.

7. (J. Nr. 61—1932). Forslag til Regulativ for Anbringelse af Klosetter og Pissoirer i Bygninger i Aarhus Kommune.

A n d r. B i t s c h oplyste, at Regulativet skulde optrykkes, og der var da indført et Par smaa Ændringer deri. Forslaget var godkendt af Sundhedskommissionen og Bygningskommissionen.

Forslaget vedtoges.

8. (J. Nr. 63—1932). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar angaaende Betaling for Malerarbejde udført af den kommunale Malerforretning.

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget tillader sig herved at indstille, at den kommunale Målerforretning, der nu for udført Malerarbejde opkræver den for hvert Arbejde udbetalte Svendeløn + 60 %, fra 1. Januar 1932 udskriver Regning paa S v e n d e l ø n + 50 % for M a t e r i a l i e r, Administration, Værkstedsløje m. m.

Denne Nedsættelse muliggøres ved, at den af Forretningen hidtil betalte Refusion til Stadsarchitektens Kontor bortfalder fra næste Regnskabsaars Begyndelse. - Refusionen er paa indeværende Aars Budget opført med 10 % af Arbejdslønnen: Kr. 65000 = Kr. 6500.

Malerforretningens O v e r s k u d, der hidtil direkte er tilfaldet Kæmnerkassen, foreslaas fra næste Regnskabsaars Begyndelse i Stedet overført til Stads-

arkitektens Kontor som Vederlag for Kontorarbejde, Tilsyn, Budtjeneste etc.

Ifølge vedlagte Overslag over Regnskabet for 1932/33 vil Overskudet blive Kr. 5220,00. Der regnes med en Svendeløn paa Kr. 65000,00, og Udgiften til Materialer er udregnet paa Basis af Priserne i Regnskabsaaret 1930/31. — Det bemærkes, at Materialepriserne i Øjeblikket er stærkt stigende, hvorfor Overskudet formentlig vil blive betydelig mindre end anført.»

H. J. B a d e n meddelte, at Malerarbejdet hidtil var betalt efter en Takst, der fremkom ved, at man lagde 60 % til Svendelønningen til Materialer, Administration o. s. v. Lederen af Malerforretningen havde foreslaaet at nøjes med et Tillæg paa 40 %, som han mente var tilstrækkeligt til at bære Omkostningerne. Udvalget fandt dog, det var temmelig lidt, og foreslog at beregne 50 %, som forhaabentlig kunde holde.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 58—1932). Andragende om Fornyelse af Biografteaterbevilling for Aarhus Teater (Fotorama).
Anbefaledes.
10. (J. Nr. 68—1932). Andragende om Fornyelse af Biografteaterbevilling for Reginateatret.
Anbefaledes.
11. (J. Nr. 69—1932). Andragende om Fornyelse af Biografteaterbevilling for Folketeatret.
Anbefaledes.
12. (J. Nr. 62—1932). Sagen angaaende Nedlæggelse af »Foreningen for Alderdomsfriboliger«s Afdeling i Aarhus.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»Efter at man fra Højesteretssagfører Henriques har modtaget vedlagte Responsum

i Sagen, indstiller Udvalget, at der intet videre foretages, og at det af Foreningen tilsagte Erstatningsbeløb paa 7000 Kr. modtages og indsættes paa en Sparekassebog til senere Anvendelse efter Byraadets Bestemmelse overensstemmende med Foreningens Formaal.«

B o r g m e s t e r e n gjorde nærmere Rede for Sagen. Foreningen var stiftet i 1870; den havde Hovedsæde i København, og dens Formaal var at rejse Alderdomsboliger omkring i Landet. Ved Statsbanernes Ekspropriation gik en Del af Foreningens Ejendomme i Istedgade tabt, og de solgte da Resten med en stor Fortjeneste. Fra et Selskab i Aarhus blev der gjort Forsøg paa at faa nogle af disse Penge tilbage til Byen for at anvende dem til nye Boliger, men de kunde ingen Vegne komme og bad da Byraadet om Støtte. Byraadet anmodede saa Højesteretssagfører Henriques om en Udtalelse i Sagen, og efter 1 Aars Forløb var der nu kommet Svar fra ham, hvori der udtaltes, at Byen næppe havde noget juridisk Krav paa Erstatning, men nok et moralsk Krav paa en Del af Beløbet. Foreningen i København havde tilbudt 5000 Kr. og var senere gaaet til 7000 Kr., men højere vilde de ikke gaa, og Udvalget foreslog derfor at modtage dette Beløb.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 41 — 1932). Andragende fra De samvirkende Afholdsselskaber i Aarhus om, at Antallet af Beværterbevillinger sættes til 1 for hver 1000 Indbyggere.

H. P. C h r i s t e n s e n gjorde opmærksom paa, at der for Tiden fandtes 123 Beværtninger, og efter Vedtægten maatte der være 119, saa Antallet var omtrent bragt ned i Overensstemmelse med denne, som fastsatte 1 Beværtning for hver

700 Indbyggere. Den nuværende Vedtægt gjaldt til 1935, og Taleren foreslog at svare, at man senere vilde tage Spørgsmaalet op til Overvejelse.

H. P. Christensens Forslag vedtoges.

14. (J. Nr. 75—1932). Indstilling fra Lønudvalget angaaende **Beregning af Dyrtidstillæg til Pensionister, pensionerede før 1. Oktober 1919, samt til Understøttede.**

Udvalget indstiller, at de hidtil værende Procentsatser for Beregning af Dyrtidstillæg til Pensionister, pensionerede før 1. Oktober 1919, nedsættes med Halvdelen i Halvaaret 1. April—30. September 1932, og at Dyrtidstillæget helt bortfalder fra 1. Oktober 1932.

Endvidere indstilles, at der i Tidsrummet 1. April — 1. September 1932 fastsættes følgende ændrede Regler for Udbetaling af Dyrtidstillæg til Understøttede:

.Gifte Funktionærer og Arbejdere, som bor indenfor Bygrænsen, og som er afskedigede uden Pension, samt Enker eller Børn efter saadanne, der er opført i Budgettet med en aarlig Understøttelse, udbetales et Dyrtidstillæg af 45 % af den aarlige Undersøttelse, dog saaledes at Dyrtidstillæget ikke i noget Tilfælde maa overstige 75 Kr. aarlig.

Til ugifte Understøttede ydes ikke Dyrtidstillæg.

De hidtil gældende »Almindelige Bestemmelser« skal fortsat være gældende.

H. P. C h r i s t e n s e n erindrede om, at ifølge tidligere Vedtagelse vilde det almindelige Dyrtidstillæg falde bort fra 1. Oktober i Aar, og nu foreslog man, at det for de ældre Pensionister nedsættes til det halve og ophører ligeledes til Oktober 1932, hvorefter al Dyrtidstillæg til Pensio-

nister var bortfalden. Desuden var der en Del fast Understøttede, Enker o. lign., som fik 2—300 Kr. aarlig; for deres Vedkommende foreslog man at beholde de 45 % Tillæg, dog saaledes, at Maksimum nedsættes fra 110 Kr. til 75 Kr. aarlig.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 76—1932). Indstilling fra Lønudvalget om Regler for Efterbetaling af Pensionsbidrag, samt for Afskedigelse af Kvinder, der ansættes som Tjenestemænd under Kommunen eller Havnen og indgaar Ægteskab.

Følgende Indstilling forelaa:

»Efter Forhandling med de kommunale Tjenestemænds Fællesrepræsentation angaaende forestaaende Fastansættelser af forskellige Funktionærer under Kommunen, som ved deres Fastansættelse vil blive forpligtet til at efterbetale Pensionsbidrag for indtil 2 Aars Prøvetid, skal man herved indstille til Byraadet, at der gives de paagældende Tilladelse til at afdrage nævnte Pensionsfondsbidrag over 3 Aar med maanedlige, lige store Afdrag, som afkortes Lønnen.

Endvidere indstiller man, ligeledes efter Forhandling med Fællesrepræsentationen, følgende Bestemmelser til Vedtagelse:

Kvinder, der fremtidig ansættes som Tjenestemænd under Aarhus Kommune eller Aarhus Havn, kan ved Indgaaelse af Ægteskab af den afskedigende Myndighed afskediges uden Ansøgning og uden Pension mod Tilbagebetaling af de af Vedkommende til Pensionsfonden indbetalte Bidrag uden Renter.

Kvindelige Tjenestemænd under Aarhus Kommune eller Aarhus Havn, som paa Grund

af Ægteskabs Indgaaelse afskediges uden Pension efter Ansøgning og uden, at der har været noget at lægge Vedkommende til Last, har Krav paa at faa deres til Pensionsfonden indbetalte Bidrag tilbagebetalt uden Renter.

Disse Bestemmelser gælder ikke for Sygeplejeassistenter, som i saa Henseende fortsat er undergivet Bestemmelsen i Pensions-Regulativets § 2, Stk. 5.«

H. P. Christensen gjorde opmærksom paa, at der tidligere var vedtaget en Efterbetaling af Pensionsbidraget for 2 Aar ved fast Ansættelse. Organisationerne havde henstillet, at Betalings-tiden udstrækkes til 4 Aar, og Udvalget foreslog nu at sætte den til 3 Aar. Ifølge det ny Løn-regulativ var Kommunen forpligtet til at ansætte sine Folk efter 2 Aars Tjeneste, altsaa i en Alder 24—26 Aar, og der fandtes i Kommunens Tjeneste en hel Del unge Kvinder, som muligvis senere vilde gifte sig. Udvalget havde da ment, at som Forholdene laa for Tiden med den store Arbejdsløshed, burde der kun være een Hovedforsørger i Familien, og derfor maatte man have Ret til at afskedige disse Kvinder ved Giftermaal. Det skulde ikke absolut finde Sted, men vilde noget rette sig efter vedkommendes økonomiske Forhold. Organisationerne havde foreslaaet at gaa et Skridt videre og vedtage, at de allerede ansatte, hvis de gifter sig og ønsker at tage deres Afsked, saa faar deres indbetalte Pensionsbidrag tilbagebetalt.

J. Chr. Møller havde forstaaet det saaledes, at Forslaget var dikteret af de vanskelige Tider, men Bestemmelsen skulde vel ikke gælde andre end de kommunalt ansatte og altsaa ikke ramme

Kvinder i Kommunens Tjeneste, hvis de gifter sig med en Mand udenfor Kommunens Tjeneste. Hvis Manden var Haandværker eller Arbejdsmand, kunde han risikere at blive arbejdsløs, saa hun maatte være Forsørger, og i saa Fald vilde det være haardt at afskedige hende. Man maatte være lidt forsigtig med saadanne Bestemmelser, for man var jo ellers enige om, at Mænd og Kvinder skal have lige Ret.

H. P. Christensen svarede, at der var mange Folk i private Stillinger, der havde gode og saa godt som faste Pladser, og hvis en saadan giftede sig med en kommunalt ansat Dame, maatte Manden paatage sig Forsørgelsen; hun maatte da vælge mellem Giftermaal og Stilling.

Holst-Knudsen syntes, det var et lidt middelalderligt Program, som her kom frem. Efter Nutidens Opfattelse kunde Kvinden lige saa godt som Manden være Hovedforsørgeren, og det var i det hele taget et meget gammeldags Standpunkt, at Manden alene skal forsørge Familien; Kvinden maatte have samme Rettigheder som Manden. Hvis en kvindelig Kontorist paa 3000 Kr. giftede sig med en mandlig Kontorist med samme Gage, kunde hun afskediges, men hvis Manden var ansat i Kommunens Tjeneste og Kvinden i anden Tjeneste, skete der intet derved; det var en Uretfærdighed mod Kvinden, selv om det kunde lempes, og det var et Baand paa Erhvervsfriheden, som ikke havde Berettigelse i vor Tid. Selvfølgelig kunde meget tale for, at hvor en Mand og en Kvinde i Fællesskab har en stor Indtægt, bør Kvinden ofre sig for sin Familie, men det maatte Folk selv afgøre. Man kunde til Nød forstaa, at Kommunen ikke vil have samgifte i sin Tjeneste, og man kunde

ogsaa tænke sig, at f. Eks. en kvindelig Kontorist, som gifter sig, faar nedsat Arbejdstid og tilsvarende Reduktion i Lønnen ligesom en Del Lærerinder, men at opstille en saa kategorisk Regel var at gøre Uret mod Kvinderne, og den var ikke i Overensstemmelse med moderne Tankegang.

R a s m u s R a s m u s s e n pegede paa, at man ogsaa maatte tænke paa Børnene, og de vilde ofte lide under, at baade Mand og Hustru er selverhvervende. En gift Kvinde burde passe sit Hjem og sine Børn. Efter Forslaget vilde Lønforholdet blive taget i Betragtning, og hvis en kommunal ansat Kvinde giftede sig med en Mand, som ikke kunde forsørge hende, eller hvis Stilling var meget usikker, vilde hun næppe blive afskediget. Men hvis Manden havde en god Stilling, ligegyldigt hvor det var, fandt Taleren det naturligt, at hun faar sin Afsked.

A n n a P e t e r s e n var meget ked af Lønudvalgets Forslag, for det var en stor Uret mod Kvinderne at opstille et saadant Krav og forlange, at de skal trække sig tilbage fra deres Arbejde, hvis de gifter sig. Maaske angik det en Kvinde, der med stor Dygtighed havde røgtet sit Arbejde gennem en lang Aarrække, men alligevel vilde hun straks blive afskediget, hvis hun ønskede at gifte sig. Der stod ganske vist i Forslaget, at de kan afskediges, men det blev let saadan, at det kom til at gælde i alle Tilfælde; det var en Uret, som Kvinderne vilde føle som et Slag i Ansigtet. Byraadet kunde næppe tage den Stilling og sige, at der er saa stor Forskel paa Mænd og Kvinder, for ingen vilde vel nægte, at Kvinderne havde udfyldt mange Pladser paa en udmærket Maade og til fuld Tilfredshed. Det kunde ogsaa gaa saaledes, at Manden mister sin Stilling, og

saa antog man næppe vedkommende Dame igen. Taleren kunde absolut ikke stemme for et saadant Forslag.

J. P e r r e g a a r d pegede paa, at man havde kaldt dette Aarhundrede for Børnenes Aarhundrede, men saa burde der ogsaa tages saa meget Hensyn til Børnene, at der er en i Hjemmet til at passe dem; det var ikke heldigt, naar baade Mand og Hustru var paa Arbejde. Forøvrigt var det Tilfældet i en af Byens største Virksomheder, at enhver, som giftede sig, blev afskediget, saa det var ikke noget nyt. Naar saa mange gik ledige, burde andre Familier ikke have dobbelt Forsørger.

C h r. N i e l s e n erklærede, at Lønudvalget ikke havde stillet Forslaget, fordi man vilde Kvinderne til Livs; men det kunde jo ikke hjælpe, at man stadig taler om at ville afskaffe Arbejdsløsheden eller bøde lidt derpaa, naar man saa alligevel ikke gjorde noget virkeligt derfor. Ved at vedtage dette Forslag kunde der blive Plads til flere Forsørgere; det var uforstaaeligt, at alle ikke kunde gaa med dertil, og især var det mærkeligt, at den borgerlige Gruppe til Dels satte sig imod Forslaget; det mindede lidt om, at Valget snart stod for Døren, men der var næppe Fare for, at de Konservative vilde blive Flertal i Byraadet. Der var ikke Tale om, at Bestemmelsen vil blive misbrugt, og hvis en Dame giftede sig med en Lønarbejder eller lignende, der jo altid risikerede at blive arbejdsløs, blev hun næppe afskediget, men noget andet var, hvis Manden havde en fast Stilling med en god Indtægt. Der var heller ikke foreslaaet at indføre Bestemmelsen for de allerede ansatte, men kun for dem, som fremtidig ansættes, og de vidste saa, hvad de gik ind til. Forslaget tilsigtede ikke at træde Kvin-

derne for nær, men efter de gældende Love var det endnu Manden, som var Hovedforsørgeren.

J. R. F a n g e r vilde nødig lægge sig ud med Kvinderne, men Lønudvalget havde set saaledes derpaa, at det gjaldt om at skaffe Arbejde til saa mange som muligt. I det ny Lønregulativ havde man omtrent helt afskaffet Overarbejde og i Stedet for ansat flere Folk, og det samme Princip havde gjort sig gældende ved dette Forslag. Taleren havde egentlig nærmest tænkt paa, at der ikke burde være Dobbeltstillinger indenfor Kommunen og maaske ogsaa, hvis den anden Part var Statsfunktionær, men det burde næppe gælde for en almindelig Lønarbejder. Man kunde ogsaa tænke sig, hvor det drejede sig om Stillinger indenfor Kommunen, at det var den mandlige Part, der burde afskediges. Det var altsaa ikke Kvinderne, men Dobbeltstillingerne, man vilde til Livs.

V a l d. P e d e r s e n indrømmede, at Opfattelsen af Ægteskabet var anderledes nu end for en Del Aar tilbage; da betragtede man det som en Selvfølge, at naar man giftede sig, skulde Konen passe Hjemmet, og den Slags Ægteskaber holdt som Regel bedre end nutildags, hvor man løb sammen fra hver sin Plads og gik fra hinanden igen; en saadan Udvikling vilde Taleren altid være med til at bekæmpe. Derfor var det et godt Forslag, Lønudvalget her kom med, og det vilde næppe vare længe, før man ogsaa andetsteds kom til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Landsretssagføreren talte ellers altid om, at Understøttelserne skal sættes ned, og de var ogsaa saa store, at den Dag godt kunde oprinde, da ingen mere kan skaffe Midlerne til Understøttelse. Naar Tiden var saadan, maatte de, der

havde Smør paa begge Sider af Brødet, aflevere det ene Lag til dem, som intet havde. Dette Spørgsmaal havde intet som helst med Kvinde-sagen at gøre, og Taleren havde aldrig villet være med til at bekæmpe Kvinderne, men hvor der var Tale om gifte Kvinder, var det en Samfunds-sag. Hvis man tog hele Landet, blev det mange Tusinde gifte Kvinder, som optog Arbejdet for andre, og Regeringen blev nødt til at beskæftige sig med det Spørgsmaal, om Staten har Raad til at give baade Mand og Hustru Beskæftigelse og saa samtidig give en Familie Understøttelse. Der blev talt og skrevet mange kønne Ord om at hjælpe de Arbejdsløse til Arbejde eller Understøttelse, men det var kun Talemaader, for den Slags Folk vilde aldrig give Afkald paa deres dobbelte Indtægt til Fordel for andre.

J. Perregaard gjorde opmærksom paa, at der ikke i Lovgivningen var Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, for en Kvinde kunde faa Pension efter Manden, men ikke omvendt, skønt en Enkemand kunde være lige saa daarligt stillet som en Enke.

J. Chr. Møller havde ikke tænkt, at hans Forespørgsel skulde kalde en saadan Diskussion frem. Naar enkelte Talere havde nævnt Ordet Valg, saa havde Taleren ikke tænkt derpaa; det var tvivlsomt, om Taleren søgte Valg igen, og hvis det skete, kunde Taleren godt blive valgt uden dette. Men der var noget uretfærdigt i Forslaget. Hvis f. Eks. en Ingeniør i Kommunens Tjeneste gifter sig med en Dame i en stor privat Stilling, f. Eks. en Læge, skete der ikke noget derved, men hvis det var omvendt, blev Kvinden afskediget. Det burde i hvert Fald være ens for alle. Det vilde ogsaa blive vanskeligt at gennem-

føre i alle Tilfælde; man kunde jo tænke sig, al f. Eks. en kvindelig Overlæge giftede sig, saa vilde Lægeforeningen nok tale et Ord med om hendes Afskedigelse. Taleren kunde tænke sig at gaa med til Forslaget, hvis det kun gjaldt indenfor Kommunen, men man burde ikke udstrække det videre, og hvis en Dame blev gift med en Mand i en god Stilling, vilde hun i 9 af 10 Tilfælde selv tage sin Afsked. Der var meget rigtigt i Vald. Pedersens Udtalelser, men man maatte dog erindre, at samgifte betaler en større Skat, end de vilde komme til at betale enkeltvis. Bestemmelsen her kunde komme til at ramme enkelte, medens andre gaar fri, og det var ikke korrekt. Men naar Lønudvalget enstemmig havde stillet Forslaget, vilde Taleren ikke stemme derimod, men blot pege paa, at der var en lille Brist derved.

H. P. Christensen erklærede, at Lønudvalget havde drøftet Spørgsmaalet ganske roligt og sagligt og været enigt om, at Forslaget var en Nødvendighed paa Grund af den store Arbejdsløshed. Hvis en Kvinde gifter sig og faar en Forsørger, maatte der være Adgang for en anden til at faa en Stilling og derved kunne forsørge sig. Der stod jo ikke i Forslaget, at de absolut skal afskediges, og man vilde altid tage Hensyn til Mandens Stilling. Man burde i private Virksomheder give Folkene en saadan Løn, at de kan forsørge en Familie. Organisationerne, som man havde forhandlet med, havde ikke noget imod Bestemmelsen, men endog ønsket den udvidet. Der var næppe Grund til at slaa Spørgsmaalet op til nogen stor Sag, men i denne Tid var det en Nødvendighed at holde paa, at der kun skal være een Forsørger i hver Familie.

H o l s t - K n u d s e n antog, man kunde lade Spørgsmaalet om Stemmer ved Valget ligge, for hvis man kunde vinde en Del Stemmer fra Kvinderne, tabte man vel lige saa mange hos Mændene. Men Reglen ramte i Flæng, for den mandlige Funktionær maatte gerne gifte sig med en selverhvervende Kvinde i privat Stilling, men den kvindelige Funktionær ikke, saa risikerede hun at blive afskediget. Det blev en ren Vilkaarlighed, som man ikke kunde byde Kvinderne. Taleren kendte et Tilfælde, hvor en kvindelig Funktionær i Aarhus blev gift med en Landmand; han gik senere fallit, og hun forsøgte da at faa Ansættelse igen, men det kunde ikke lade sig gøre. Forslaget gjorde ikke Ret og Skel mellem Mænd og Kvinder.

B o r g m e s t e r e n: Der bør ikke nævnes bestemte Personer!

V a l d. P e d e r s e n havde ingen Omsorg for Folk, der har formøblet 80000 Kr.

C h r. N i e l s e n pegede paa, at Fællesorganisationen havde tiltraadt Forslaget.

B o r g m e s t e r e n spurgte, om der blev stillet andre Forslag, ellers maatte det jo betragtes som vedtaget.

H o l s t - K n u d s e n ønskede Afstemning om Forslaget.

Forslaget vedtoges med 16 Stemmer mod 3, medens 2 stemte ikke.
